

FLOSKO

3. del

Madalina Sider, 8. a

OPIS LJUDSKEGA OBIČAJA

Opisala bom ljudski običaj značilen za Ljubno ob Savinji. Poteka na Ljubnem, a cvetno nedeljo. Udeleženci smo predvsem občani Ljubnega. Pripomočki so seveda Ljubenske potice in ročna orodja za izdelavo potic.

Izdelava potic se začne že en mesec pred cvetno nedeljo, kadar gre za potice, ki ponazarjajo kmečka orodja, živali ali druge motive. Če pa gre za izdelavo običajnih potic, se začnejo izdelovati od 7 do 14 dni prej. Namen Ljubenskih potic je, da predstavljajo povezavo lesa, kmečkih opravil in vere.

Danes je običaj pomemben predvsem za ohranjanje tradicije in za turistično promoviranje Ljubnega.

Pika Kolenc, 5. b

Nika Zamernik, 7. a

Inja Robnik, OPB 2 (2. razred)

Kaja Kolenc, 7. a

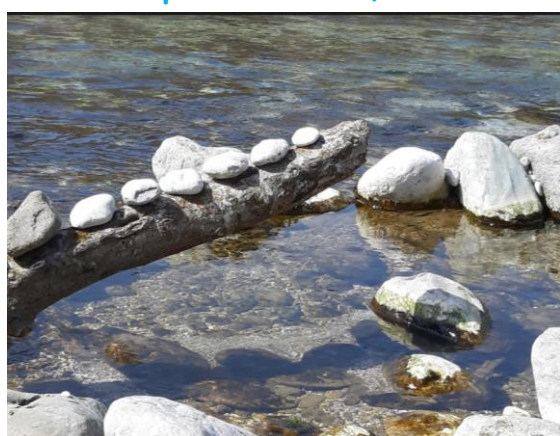
Luka Krivec, 7. a

Gašper Presečnik, 7. a

Luka Pek, 7. a

Emej Liam Ulaga, 7. a

Vid Zagožen, 7. a

Nik Mlinar Kopriva, 7. a

Zala Gluk, 7. a

Nesrečen paket

Bilo je navadno sobotno jutro, sonce je že sijalo na še rosne bilke trav. Zbudil sem se in odšel v kopalnico, da si umijem zobe. Dan je potekal normalno, dokler nisem dobil sporočila od neznanca: «Pridite danes ob 16.00 na igrišče po paket!» Malo me je postalo strah, saj nisem naročil nobenega paketa in zakaj bi moral iti na igrišče ... V glavi se mi je začelo porajati ogromno vprašanj in scenarijev, kaj bi se lahko zgodilo.

Ura je bila že 13.00, jaz pa sem še kar razmišljal o paketu. Odločil sem se, da pokličem prijatelja, ki živi zelo blizu igrišča, da mi pove, če je na dvorišču slučajno kakšna sumljiva oseba. Prijatelj pa mi je odpisal, da je nek črni kombi parkiran na dvorišču že od 12.00. To se mi je zdelo sumljivo, začel sem razmišljati, da bi moral poklicati policijo. Zgrabila me je panika. Bilo me je že zelo strah. Vseeno sem se odločil, da bom šel na igrišče. V najnujnejšem primeru vem vsaj, da sem hiter in bi lahko zbežal. Ura je bila že 15:45, zato sem se odpravil na pot. Vso pot so se mi tresle roke, srce mi je hitreje bilo. Čeprav je sonce močno sijalo v moje oči, tega sploh nisem opazil. Ptice so glasno čivkale, jaz pa sem čutil le, kako hitro mi bije srce. Bilo me je res strah.

Prišel sem do igrišča, kjer je, kakor mi je prijatelj dejal, stal črni kombi. Pogledal sem na uro na telefon, bila je točno 16.00. Iz kombija se je slišalo vpitje nekaj oseb, ki so se prepirale. Hotel sem se prepričati, če je varno, zato sem stekel do drevesa. Skril sem se zanj in opazoval osebe v kombiju. Bila sta dva moška in tri ženske. V roki je ženska držala paket, ki je bil svetlo rjav kakor seno. Za drevesom je stala velika hiša z velikim balkonom. Na balkonu sta sedela dva starejša meščana, ki sta uživala v sobotnem dnevu. Gospa se je nekaj jezila na ljudi, ki še zavlačujejo v kombiju. Razmišljal sem, ali je mislila ta črni kombi. Hotel sem iti bližje, da bi videl, če ima kombi kakšno nalepko. Slišal sem klice, pogledal sem, da bi videl, kdo kliče, pa sem zagledal prijatelja Roka. Rok je moj sošolec in prijatelj. On je ta, ki mi je zjutraj napisal, kakšno je stanje na igrišču. Pritekel je ves zadihan in rdeč v obraz. Veselo sem ga pozdravil in takoj sem se počutil bolje v dani situaciji. Nisem bil več sam. Vse sem mu povedal in pokazal sem mu sporočilo. Nisva več stala pred drevesom, saj bi bilo to videti že zelo čudno. Rok me je vprašal, če sem mogoče po nesreči kaj naročil. Zanimal sem, ker ne naročujem po spletu. Rok je zopet vprašal, če mi je mogoče kdo kaj poslal in

če imam sploh denar s seboj. Hitro sem mu pokazal denarnico. On je le odkimal. Najina razprava o tem je trajala že pol ure, zato sem se odločil, da grem vprašat ljudi v kombiju, kje je »moj« paket. Rok mi je prikimal in dejal, da me bo počakal na klopi.

Šel sem do kombija, vljudno pozdravil in vprašal po paketu. Ženska mi je rekla, da sicer imajo paket, ampak da dvomi, da je zame. Pokazal sem ji sporočilo, ki sem ga dobil zjutraj. Ona pa je le odkimala z glavo in se začela glasno smejati, tudi ostali so se smejali. Nato je med smehom dejala: »Mi smo prišli popraviti vodovodni sistem v tisto hišo!« Spomnil sem se, da tam živita starejša meščana, ki sta se nekaj jezila. Gospa pa je nadaljevala : »Moj sodelavec je pomešal telefonsko številko in zdaj moramo čakati, da pride Bojan in nam zamenja paket, kajti mi potrebujemo njegov paket, da lahko začnemo delati, on pa našega. Opravičujemo se, ker je prišlo do pomote!« Jaz sem samo dejal, da je vse v redu in da ni nič hudega.

Lepo sem se poslovil in tekkel k Roku. Rekel sem mu, da je prišlo do pomote. On je hotel izvedeti več, zato sem ga povabil, da greva v bližnjo picerijo. Rok je z nasmeškom privolil. Oba sva bila vesela. Meni se je odvalil kamen od srca zaradi tega nesrečnega paketa, Rok se je pa do sitega najedel! ☺

Emu Baloh, 8. a

Sara in Tara Nadlučnik, 6. b

Ines Lemež, 6. a

Eva Kozamernik, 6. a

Živa Podbregar, 6. b

Neja Podmeninšek, 6. a

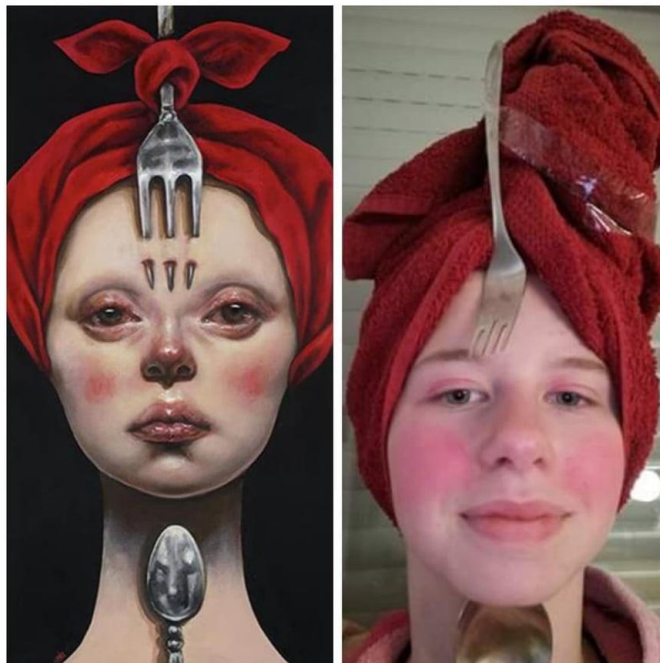
Lara Danijel, 6. a

Lara Jurjevec, 6. b

Blaž Tratnik, 6. b

Neža Debelak, 9. a

Ema Podlesnik, 9. a

Tinkara Kaker, 9. a

Maruša Novak, 1. a

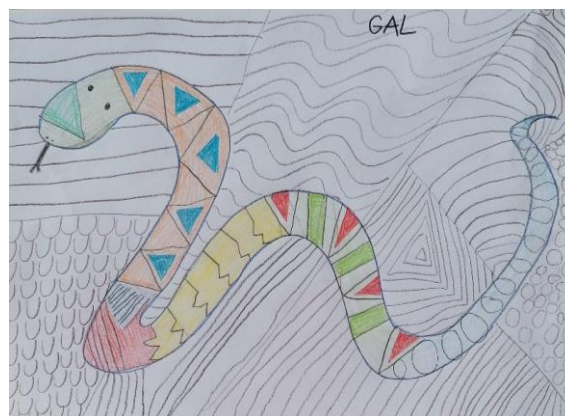
Tristan Golob, 1. a

Gal Novak, 1. a

Aljaž Šalomon, 1. a

Anika Hojnik, 1. a

Anej Ermenc 1. a

KAR LJUBEZEN MORE, TO SI UPA

Ime mi je Blair in že leta si želim, da me opazi. Vedno sem bila oseba, ki nikoli ni želela biti sama. Starša sta vedno pravila, da sem premlada, a zdaj jih štejem že skoraj 18.

Ime mu je Aleks. Do njega močno čutim nekaj več že kar 3 leta. Nikoli si nisem upala govorit z njim, on pa me nikoli ni opazil. Je zelo smešen in prijazen. Vsekakor ni všeč samo meni. Že tri leta gledam, kako ga druge želijo. Zaradi tega me malce najeda ljubosumje. Za njegovo ljubezen bi tvegala vse! Gledala sem v telefon in se pretvarjala, da ga ne vidim. Šel je mimo mene in se pogovarjal s prijatelji. Samo malo sem strmela v njega, dokler me ni zagledal. O ne, kako sramotno. Samo pogledala sem stran. Končno je prišla Ammy, moja dobra prijateljica. Šli sva v razred. Po koncu pouka sva z Ammy želeli iti še nakupovat. V bližnjemu centru sva bili kar nekaj časa, vse skupaj se je kar zavleklo, kar me je skrbelo, saj bi jaz morala biti doma že ob petih. Končno sva odhajali, a si je Ammy hotela kupiti še en par čevljev. Čakala sem jo zunaj, saj sem imela dovolj čevljev. Gledam naokoli, dokler ne zagledam Aleksa in njegove prijatelje. Joj, ravno zdaj. Kaj sploh delajo tukaj? Aleks me je zagledal in začel hoditi proti meni. Začel mi je govoriti o šoli. Začela sva se pogovarjati. Mislim, da je vedel, da mi srce utripa kot noro. Nisem mogla verjeti, da sem zmogla normalen pogovor in nisem vmes padla v nezavest. Ravno je prihajala Ammy. Aleks je pozdravil Ammy in šel nazaj k prijatelju. Pogledala me je v obraz in se začela smejati. Potegnila sem jo za roko in šla z njo šla na avtobus. Naslednji dan sem ga spet videla, on pa je spet začel hoditi proti meni. Spet mi je srce utripalo kot noro, a sem ostala mirna. Vprašal me je za mojo številko. Kaj?! Samo kratek pogovor in že želi mojo številko. Seveda mu jo bom dala. Tako se mi je zatikalo, da sploh ne vem, kako sem povedala do konca. Nasmehnil se je in odšel v razred. Spet se je prikazala Ammy in odšla z mano v razred. Med odmorom sem ji pripovedovala, kaj se je zgodilo. Ni bila preveč navdušena. Začela mi je govoriti, kako nisem prava za njega in me bo samo izkoristil in na koncu pustil. Zakaj mi to pravi? Začela sem se prepirati z njo. Imela sem jo dovolj. Tam sem jo pustila samo, kar je verjetno pomenilo konec prijateljstva. Meseci so minevali in tako tudi moji kilogrami. Začela sem telovaditi za maturantski ples in hodila v šolo s polnim obrazom ličil. Kaj vse sem počela, da bi me imel za več kot prijateljico. Tako sem želela, da me Aleks povabi na ples. Bila sem na hodniku in gledala v telefon. Čakala sem, da pride Aleks. Vedno pride 6 minut pred zvoncem. Prišel je notri s svojimi prijatelji

in z Ammy. Odkar sva se skregali, se je kar precej več časa družila s fanti, še posebej z Aleksom. Prav vedela je, da me bo s tem jezila. A nisem tako hitro padla v njeno past. Ne bom ji posvečala pozornosti. Po resnici sem ta dva meseca srečnejša, saj sem brez nje. A bom še vedno naredila vse za njega. Minevali so dnevi in še kar nič. Postajala sem obsedena z njim. Vedno sem ga gledala po hodnikih in v razredu. Ljubosumna sem bila na vsako, ki se je pogovarjala z njim. Izgubljala sem prijatelje, saj nisem imela časa za njih. Predolgo je trajalo, spraševala sem se, zakaj me še ni vprašal. Se trudim za nič? Imela sem dovolj. Sama ga bom povabila prek klica. Saj bo vse okej. Saj sva prijatelja in prepričana sem, da čuti do mene vsaj nekaj. Poklicala sem ga in zelo hitro se je javil. Nisem zavlačevala. Vprašala sem ga, če bi šel z mano na ples. Nič ni rekel. Nato mi je odgovoril: »Oprosti Blair, jaz grem z Ammy«. »Kaj? Zakaj z Amy?« je odmevalo v meni. Šlo mi je na jok. Vprašal me je, če bom okej in če sva še vedno prijatelja. Odgovorila sem mu, da je vse okej in ga prekinila. Kako si drzne. Vedela je, da mi je všeč. Solze so mi tekle po licu. A sem vseeno še zelo veliko čutila do njega. Še vedno sem ga gledala po hodnikih in stokala na instagramu. Nisem si mogla pomagati. Nastopil je maturantski ples. Nisem imela plesalca, a sem ga vseeno želela videti. Na to noč sem bila pripravljena. Čeprav ne grem z njim na ples, ga še lahko osvojim pozneje. Imela sem dolgo svetlo vijolično obleko, lase v visokem čopu. Bila sem čudovito našminkana. Mogoče me bo danes končno opazil. Prišla sem pozno, saj so že vsi plesali. Zagledala sem njega in Ammy. Nisem mogla verjeti. Imeli sva skoraj enako obleko. Jaz sem jo imela že prej izbrano. Šla sem do nje, medtem ko je sama pila alkohol. Bila je šokirana. Začela se je dreti name, ker sem prišla sama. Začela sem se prepirati z njo. »Lahko bi bila vsaj originalna, saj si vedela, da bom oblekla vijolično obleko,« sem ji jezikala. Samo zavijala je z očmi in začela blebetati Aleksu, da je odličen plesalec in da ga bo na koncu plesa poljubila. Začela se je smehljati. Imela sem jo dovolj. Udarila sem jo. »Kaj me je zgrabilo, to mi ni podobno,« sem razmišljala. Šlo ji je na jok. Proti nama je hitro hodil Aleks. Ammy je objel in me začudeno pogledal. Obtoževala me je, da je vse moja krivda. Kakšna lažnivka je. Aleksu sem povedala, da je vse ona začela že s tem, da je šla na ples z njim, saj je vedela, kaj čutim do njega. Začudeno me je pogledal. Imela sem dovolj, samo domov sem šla. Vse sem začela ignorirati. Aleksa sem povsod blokirala, v šoli ga pa ignoriram in se ga izogibam. Te nore ljubezni ni več. Uničil me je. Dojela sem, kaj vse sem naredila za fanta, ki me sploh ni opazil. Ni več pomembno. Samo nehala sem razmišljati o njem in se posvetila šoli.

Začlenjalo se je poletje in zame počitnice. Sem se že kar začela pripravljati na faks. Dolgočasila sem se doma, zato sem šla na pijačo. Dan se je počasi temnil, jaz pa še vedno hodim domov iz mesta s sladoledom v roki. Sanjarila sem in zagledala Aleksa. Ustavila sem se in tako se je tudi on. Šele zdaj sem videla v njegovih očeh, da mu je bilo iskreno žal. Nasmehnila sem se mu in hodila proti njemu. Rekel mi je, da mu je žal, da me prej ni opazil. Sprejela sem njegovo opravičilo. Malo sva se pogovarja o faksih, nato pa me je vprašal, če sva lahko spet prijatelja ali mogoče kaj več. Nasmehnila sem se mu in mu rekla: «Aleks, res lepo od tebe, ampak sem na to čakala tri leta, a zdaj si prepozen. Z Ammy sta me preveč prizadela, da bi spet poskusila s tabo». Razočarano me je pogledal. V roko sem mu dala sladoled in se poslovila. Hodila sem naprej in nisem gledala nazaj.

Klara Golob, 9. A

Eva Baloh, 5. a

Eva Novak, 3. A

Andraž Zdolšek, 3. a

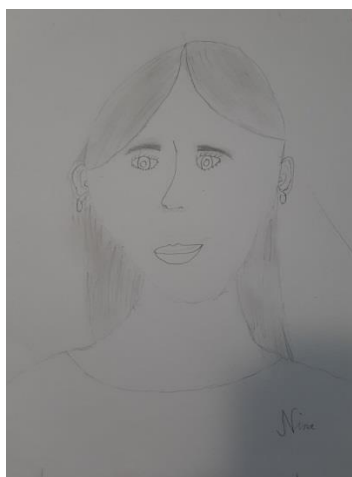
Nika Kopusar, 5. a

David Pek, 5. a

Hana Jamnik Pocajt, 5. a

Nina Kramer, 3. a

Taja Kumprej, 3. a

Enej Vrečer, 5. a

Manca Novak, 5. a

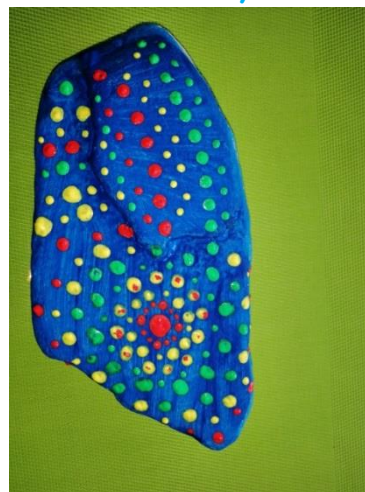
Neja Grudnik, 3. a

Žana Weiss, 3. a

Jaka Govek, 5. a

Kaja Volovlek, 5. a

OCENA KNJIGE JANOV KRIK

Knjiga Janov krik je biografsko delo slovenske pisateljice Marinke Fritz Kunc. Prvič je izšla leta 1985 v zbirki Vrba pri založbi Prešernova družba. Glavni književni osebi sta Jan in njegova mama.

Jan je najstnik, ki je zelo bister in občutljiv. Odrašča samo z mamo, z očetom nima stikov. Njegova mama je zelo popustljiva in hkrati ljubezniva. Jan se je s policijo prvič srečal, ko je bil star le 14 let. Takrat je za stavo ukradel majice iz odklenjenega avtomobila. Kasneje je bil obtožen, da je na silvestrski zabavi skupaj z njegovim prijateljem hotel posiliti neko dekle. Ker ga splet takšnih in drugačnih okoliščin pogosto potisne na kriva pot, postane zaznamovan. Izključijo ga iz šole, njegovi mami pa se zdi, da je socialna delavka zelo nepravilna. Jan je poslan v pripor, ki se je vlekel mesece. Poslan pa je bil tudi v popravn dom. Vse to ga je zelo zaznamovalo. Edina oseba, ki se je v tistem času borila zanj, je bila

njegova mama. A namesto da bi jo drugi ljudje spoštovali zaradi takšnega truda, doživlja ponižanja in razne opazke, da je tega fanta čisto razvadila. Nihče ni uvidel, da je Jan le prestrašen otrok, ki s svojim vedenjem kliče na pomoč. Na koncu njegova mama naredi samomor, misleč, da bo Janu na svetu brez nje boljše.

Knjiga govori o problemih današnje družbe. O tem, koliko predsodkov imamo in o tem, da vidimo samo eno plat zgodbe. V tem primeru so ljudje v Janu videli razvajanega otroka, katerega mama je pogorela v življenjskem izpitu vzgoje. Njegova mama se trudi, da bi ljudem razložila, da je Jan v bistvu le prestrašen otrok, ki s svojimi dejanji kliče na pomoč. A kaj, ko je nihče ne sliši ali razume. Vsi so se namreč že odločili, da je Jan nekakšen izgubljen primer.

Oseбно se mi je knjiga zdela kar zanimiva. V prvem delu bi lahko bila dejanja opisana malo manj podrobneje. Zdi se me, da ne bi bilo treba opisati prav vsega, kar je njegova mama občutila, čeprav so nekateri občutki kar pretresljivi. Zgodba, ki jo knjiga vsebuje, te kar posrka vase. Zato sem knjigo rad bral, še posebej na koncu, ko je bila zelo napeta.

Janov krik je roman, namenjen mladostnikom. Zaradi tega, ker je tudi Jan najstnik, bi se lahko mogoče kdo tudi poistovetil z zgodbo.

Timotej Moličnik, 9. a

Andrej Marovt, 5. b

Maša Juhart, 1. a

Matic Homar, 1. a

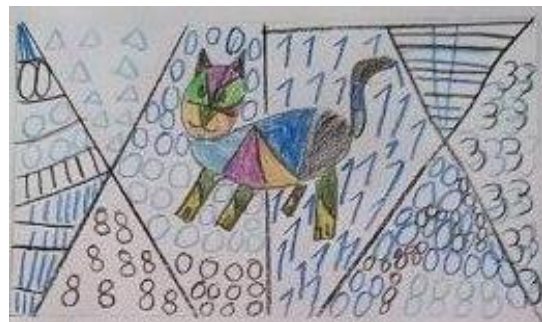
Blaž Juvan, 1. a

Teja Dogaris, 1. a

Tine Valte Tostovršnik, 1. a

Nika Krebs 1. a

Nepozabne počitnice

Bilo je lepo sončno jutro, ko smo se vsi natovorjeni, s polnim avtom prtljage, odpravili na družinske dolgočasne počitnice. Imam jih najstniških 16 in ne maram takšnih počitnic. Če bi bilo po moje, bi se raje sami s starejšo, na srečo polnoletno, sestro odpravili kam, kjer bi v miru uživali, tako kot je treba, brez staršev. In seveda ne samo to, da gremo na dolgočasne počitnice, mama mi je celo prepovedala telefon. Kako bom zdaj lahko imela čas za klice s prijatelji? No, dobro imam ga vsaj po eno uro na dan. Bolje kot nič. A še vedno se mi niti sanja ne, kaj bom delala cele dneve. Bom že preživela. Tistega jutra je mami norela kot nora, saj kar ni vedela, kaj bomo pozabili. Odpravljali smo se kar daleč in to kar za dva tedna. No, in smo se odpeljali na pot.

Prispeli smo po dolgem času. Spala sem skoraj celo pot. Zagledala sem velik hotel z bazenom, ki mi je noro polepšal dan. Bili smo lahko rečem dobro situirana družina, saj je bila mama profesorica na faksu, oče pa osebni trener. Ker nikoli nista prav veliko zapravljala za nepotrebne stvari, se je hitro nabralo za »razkošne« počitnice. In prišel je čas, ko smo razpakirali stvari, si ogledali sobe in vse ostalo. Tistega dne se na plažo nismo odpravili, saj smo bili preveč utrujeni od vožnje. In prišel je dan dve. Nisem spala tako dolgo, saj nisem visela na telefonu celo noč. Zbudil me je prekrasen sončni vzhod s pogledom na peščeno plažo. Najprej je sledil zajtrk, seveda z družinico. Po obilnem zajtrku pa seveda plaža. Tega sem se najbolj veselila, da vidim kakšno pomirjevalo za moje oči. S tem sem mislila seveda fante. Imam izklesano postavo, saj, kot sem že omenila, je očka trener in lahko si kar predstavljate, kakšna športna družina smo. Pametna pa sem po mami. Plaža je bila čisto prelepa in že sem videla, koliko slik za instagram bo tukaj nastalo. Poiskali smo si od morja malo odmaknjeno senco pod drevesom, kjer smo imeli pogled prav na vse. Na pomolu sem zagledala skupino prelepih fantov, ki so skakali v vodo, zato sem se odločila, da se tja odpravim tudi jaz. Sestra se je odpravila z mano. Odpravili sva se proti pomolu. Vsi so naju gledali, kot da sva dva angela. Popolno sva skočili na glavo in odplavali malo naokoli. Ko sva priplavali nazaj, so bili fantje še vedno tam. Eden od fantov me je ogovoril, bil je prelep. Imel je popolno postavo, rjave oči, rjave kodraste lase in oblečen je bil v črne kopalke. Vprašal me je, kako mi je ime in če lahko dobi moj kontakt. Rekla sem, da lahko, seveda. Dala sem mu mojo tel. številko in se odpravila nazaj v senco. Starša sta seveda to videla in me vse izprašala, saj morata o meni in sestri vedeti vse podrobnosti, še posebej če gre za ljubezen.

Meni namreč ne dovolijo nobene zveze do 18 leta, niti ne smem spoznati nobenega fanta, kar je grozno. Rekla sem jima, da tisto na pomolu ni bilo nič, saj je fant vprašal le za lokacijo. Na srečo sta mi verjela.

Zvečer sem prejela težko pričakovano sporočilo od njega. Predstavila sva se drug drugemu in se pogovarjala celo uro, ko sem imela telefon. Povedala sem mu za to uro telefona, kar je razumel in sprejel. Ve tudi za to, da mi starša ne pustita nobene zveze, čeprav bi jo jaz hotela. Vedela sva, da se bova videvala vsak dan teh počitnic, saj sva ugotovila, da smo na počitnicah ob istem času. Vedela sva tudi, da se bova lahko le pogledala, saj so moji starši vedno na preži. Namreč, če bi mama in oče ugotovila, da imam na skrivaj fanta, bi me doletela velika kazen. Naslednji dan sem se popolnoma zaljubila vanj in že sem tuhtala, kako se bova naskrivaj dobivala. Sestra je vedela za to, zato mi je lahko tudi pomagala. Dogovorila sva se, da se dobiva naslednji dan tam na pomolu. S sestro sva komaj prepričali starša, da si greva pogledat le sončni zahod. Delovalo je. Bila sva skupaj, sedela na pomolu, se pogovarjala in se imela zelo lepo. Kupil mi je tudi zapestnico, prečudovito. To je bil eden mojih najlepših večerov.

Tako sva se videvala vsak dan. Vsak dan sem iskala nove izgovore, da bi le lahko bila z njim. Vsako uro telefona sem izkoristila le zanj. Po enem tednu najinega videvanja sem postala čisto obsedena z njim. 9. dan počitnic, ko bi se spet morala videti, ni prišel. Bila sem žalostna in razočarana. Naslednji dan mi je pojasnil, da je nekaj nujnega prišlo vmes in sem razumela ter mu odpustila. Sledilo je spet nekaj prelepih dni najinega druženja. Predzadnji dan počitnic me je že čakal na pomolu, vendar ne sam. Poljubljal je drugo. Zagledal me je, medtem ko sem se že obrnila in hotela steči stran. Zakričal je za mano, ampak se zanj nisem zmenila. V joku sem stekla v sobo, se zaprla in se v miru zjokala ter razmišljala, zakaj bi mi storil kaj takšnega, a odgovor se je skrival le pri njem.

Od tistega dne dalje ignoriram njegova sporočila in se zanj ne zmenim več. To so bile ene najlepših družinskih počitnic do zdaj. Sem pa izvedela, da ima sebi popolno enakega brata dvojčka, za kar mi sploh ni povedal. Ampak takrat je bilo že prepozno. Zdaj vem, da je vsaki razlagi bolje prisluhniti.

EMA Podlesnik, 9. a

Nik Novak, 5. b

Neja Klemenčič, 5. a

Naja Natek, 3. a

Denis Jakop, 5. b

Ožbej Lorenčič, 5. a

Rok Jurjevec, 5. b

Zara Barbara Kladnik, OPB 2, 2. R.

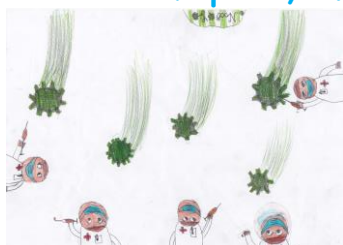
Matija Fale, RINGA RAJA, 1. R.

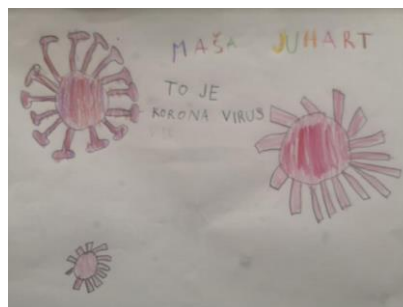
Nace Mlinar Kopriva, 3. b

Nika Krebs, RINGA RAJA, 1. R

Nace Govek, OPB 2, 2. R.

Maša Juhart, RINGA RAJA, 1. R.

Tristan Golob,
RINGA RAJA, 1. RAZRED

Nina Verbuč, OPB 2, 2. RAZRED

ŠALE

Vir: splet

